

lönarhækkana hjá handverkslærlingum á sinni var rímulig. Tað er beinleiðis ósatt.

Vit minnst øll, at handverksmeistararnir rimdu av fundinum í viðkaða læruráðnum, tá ið málið var til viðgerar har, alt fyrri at sabotera tað. Ti var einki annað hjá lærlingafelagnum at gera, enn at fara til tingið við málinum. Og nú skal viðkomandi vinna ikki verða eftirspurd, gongur fram í oddagrein Dagblaðsins.

Sera bilin var eg at lesa Öygjatiðindi sama friggjadag, har ein greið og frálík samrøða var kunngjörd um hesi viðurskiptir, og so løtu seinri at lesa oddagrein Dagblaðsins. Tað gongur týðuliga fram, at viðkomandi, sum skrivað hevur oddagrein-

ina í Dagblaðnum, er út av lagið illa orienteraður um hesi viðurskipti. Tað er væl ikki ætlanin beinleiðis at villleiða fólk, við slíkum ósannindum, heldur tað at hann stutt og greitt ikki hevur fatan av, hvat málið snýr seg um.

Hetta sigur ikki so lítið. Síðani kemur at tað skal ikki lona seg at hava undirlønt fólk í arbeiði — frá hálfari niður í fjórðingsløn, tá ið øll vita, at einki eftirlit er við, hvat takast kann fyrri ein lærling, óansæð um hann er fyrstaárs- ella fjórðárs lærlingur. Kunderokningin sigur einki sum hvat í hvør fæst.

Tað er ódramligt at siggja ta tvíðstöðu sum greinskrivarin hevur. Mær vitandi hevur fólkaflokkurin altíð verið imóti,

at tað almenna økir sínar útreiðslur, har er tann kritiskisansurin hjá fólkaflokkinum?

Í samband við boykott meistarana, sum umfatar bann at taka lærlingar, verður henda «frasan» ferð eftir ferð endurgivin, hóast at FHLF fleiri ferðir hevur mótprogrva hesum, bæði alment og yvir fyrri politikkaranum. Men vit kenna tað úr søguni, at skal tú fáa fólk til at trúgva onkrum uttan mun til, um tað er satt ella ikki, so er bert at endurgeva tað nóg ofta.

At eingir lærusáttmálar eru gjørdir er beinleiðis ósatt. Seinasta kanning FHLF gjørdi í læruráðnum visti, at 98 lærusáttmálar vóru góðkendir síðani «boykotti» var sett í verk, umframt at

arðir 50 læra uttan sáttmála sum er stórt lógarbrot, og vánalig mura.

At meistarir ikki hava ráð at hava lærling fái eg meg ikki til at trúgva, sum so var, hevði meistarafelagið neyvan havt fyrri neyðini at nokta limum sínum at taka lærlingar. Eg eri ikki í móti at meistarir fáa peningaliga almussu, men tað at gera tað yvir høvdið á lærlingum er ov mikið. Høvdu meistararnir um ikki annað komið við prógvum fyrri, at peningalig hjálp var fyrri neyðini, so haldi eg, at lærlingar fegnir vildu skorið lærlingaløna tilsvarendi niður.

vinarligast

Stephan S. Egholm

Fyrirspurningur til:

Politimeistararn Brandmeistararn og Borgmeistararn

Visandi til lesarabræv í Sosialinum 3.9.1980 «Diskotekið í Havn á privat hendir, og hvat so» verða omanfyrinevndu vinarligast bidnir um at svara fylgjandi spurningum:

verða sett til brandtryggjleika í slíkum hølum, og nær hevur brandmeistararn seinast kannað hesi viðurskipti?

3. Borgmeistararn: Hverja stóðu hevur Tórshavnar Býráð til dansviðurskiptini í Havn, nú tað gerst greiðari og greiðari at eindaleysir privatpersónar gera sær dælt av høpileysu dansumstøðunum í býnum.

Er Býráðnum greitt at «vælbjargaðir» persónar í Havnar bý fígga risahús og luxusslív við útspekuleraðum tiltøkum, ið undómurin má gjalda, men ikki valda?

Er Býráðnum greitt at undómurin heldur enn gjarna vildi latið henda pening í egin hús?

Vegna Diskotekklubbarn í Havn Christian Magnussen formaður

1. Politimeistararn: Hvussu kann politimeistararn framhaldandi lata privatpersónar, fjaldir aftanfyrri kunstig feløg, driva diskotek—dans við ti einasta endamálið at sleppa undan stutt-leikaskattinum?

Hesin spurningur eigur sjálvsagt at verða samanborðin við tey minimumskrøv, ið politimeistararn saman við landsstýrinum fyrri árum síðan setti til slíkar felagsskapir, eins og dómurin í ti sokallaða diskotekklubbamalinum eigur at verða havdur í huga.

2. Brandmeistararn: Lúka dansihølini í Havn tey krøv, ið

Sendið skattalistan út í bók

Eftir at hava sæð bæði greinir í «Arbeidinum» og avnóttanir frá ymsum persónum í øðrum bløðum, stendur tað mær í hvørt fall greitt, at okkurt er heilt galið.

Mitt uppskot: Í staðin fyrri at landsstýrið skal nýta nógvan pen-

ing til at finna fram til skattanytarar, gevið ta heldur ein bóking út við øllum skattalistanum i, so kunnu grannarnir orða tað, ið orðnast skal.

Skattgjaldari

Diskotek Queen

Lesarabrævið, sum nokur ung skrivaði í Sosialinum herfyri, man hava rakt meint. Friggjadagin eftir roynir Dagblaðið av øllum alvi at verja Queen, so ein kundi trúð, at teir høvdu persónlig ella peningalig áhugamál at tryggja. Bláðið hevur tosað við nokur ónevnd ung um skuldsætingarnar í áðurnevnda lesarabrævið, og, legði er, øll hava somu meining! Hóast at tað eru fleiri (heilt nógv) sum eru ónøgd við Queen og viðurskiptini har, so hevur Dagblaðið ongan hitt av teimum! Her havi eg varhugan av, at blaðmaður Dagblaðsins hevur soldað meiningarnar hjá teimum «óðrvísi hugandi» burtur úr, og eina taka við tær meiningar, sum eru Queen (og Dagblaðnum?) til fyrimuns.

Annars verður sagt, at Queen skal økja um klædnagoymsluna «garderobuna»! Hvar skal so dansurin verða? Queen hevur ikki so stóra hølir, at teir kunnu loyva sær at oyðsla við plássi. Sum er, kemur tú fyrst inn í eitt lítið trøngt rúm, har tú skal gjalda atgongumerkið, síðani fært tú longur og er, áðrenn tú veist av, mitt inni á dansigólvinum. Skal klædnagoymslan viðkast, hvar skal so dansast?

Viðari sigur ein av teimum ungu í samrøðuni við Dagblaðið, at um WC—ini eru í ringum standi, so eru tað teir vitjandi, sum eru atvoldin í hesum. Vonandi!! Ein skal helst ikki roknað við, at tað er leiðslan í Queen, sum er atvoldin í ti. Ein, sum «handlar» við ungum dansáhugaðum og rús-

drekkavirkaðum fólk, má gera sær tað greitt, at eitt og annað í hølunum verður mishandlað. Teir mega so sanniliga taka fylgjurnar av hesum. Tað líkist jú ongum, at ein sum hevur erindi á WC—inum, má heita á ein, sum hann kennir, um at halda hurðini, meðan hann er har inni.

Í Sosialinum leygardagin eftir roynir ein av Queen—fyrirleikarunum at verja Queen. Hann endar við at siga, at um ein skrivar um Queen, skal ein seta navn undir. Sjálvsagt vildi hettar verið ein fyrimunur fyrri Queen. So kundu teir lættliga viðkað um tað «svartað» kartotekið.

At enda vil eg siga, at diskotekini sum eru nú, verða meira og minni stýrd av teimum høgrevendu politisku ung-

mannafeløgnum.

Nei, eg vil vóna, at býráðið tekur sær um reiggj sum skjótast, og letur okkum fáa hattar býarhúsið, so at tann gamli óhefti diskotekklubbinn kann byrja virksemd sítt aftur. Hann var í hvussu er ikki politiskt stýrdur. Og nevndin har hevði ikki bert í huga at fáa peningarlígan vinning í sín egna lomma.

Eg kom júst nú at hugsa um, at eg eri limur í Queen. Hvat tað so skal hava at siga. Mær vitandi er nevndin í Queen ikki vald av limunum. Og eg havi ikki fingið nakran avsláttur í atgongumerkjaprisinum vegna min limskap. Hettar er helst einans ein máti afturat at lokka pengar úr lommaum á fólk!

—s—n

Oddagreinin í 14.: orðavavstur

Ikki eiti á vørrum sum blaðstjóriin á 14. sept. gjørdi í blaðnum seinasta leygardag. So helst hevur «limur í javnaðarflokkinum», sum skrivaði í Sosialinum herfyri, rakt seymin á høvdið.

Ikki var tað nógv innihald í oddagreinini í hesum 14., tað sama orðavavstrið. Har verður sagt at vit megna at gjalda tær 300 mill., sum vit fáa frá ti danska statinum.

Men hvør skal gjalda hettar? Tann vanligi skattgjaldari við eini miðalinntøku kann í hvussu er ikki gjalda meira enn hann ger í dag. Oddafiskar tjóðveldisflokksins eru fyrri tað mesta akademikarar, sum hava verið í Danmark og lært, og har fingið studning og nærum rentufri lán frá ti danska statinum. Hesir, sum nú sita við høgari løn, skulu nokk sleppa sær

undan at gjalda ov nógv. Men teir hava kanska aðrar ætlanir. Í greinini stendur: «og tá sleppa teir at gjalda, oddamenn javnaðarflokksins». Kanska hettar er svarið uppá, hvar tjóðveldismenn skulu senda rokningina fyrri loysingina.

Annars havi eg ilt við at taka nakað fyrri fult, sum blaðstjóri 14. september's skrivar. Fyri nøkrum árum síðani var panelorð-

skifti í Sosialinum um feroyskt sjónvarp. Tá skrivar hann minnst meg rætt sum óður fyrri at fáa sjónvarp. Tá hettar mál nú bleiv aktuelt, legði hann til brots at skriva imóti sjónvarpinum. Hettar er helst lyndiseyðkenni tjóðveldismanna. Teir nýta allar møgular «argumentatiónir» fyrri at fáa loysing, fyrri so, tað er aktuelt, at bakka frá.

—s—n

gloymið ikki

blaðrokningina

Sendið

lesarabrøv

til sosialin